

metheder imod de arbejdsløse. Jeg har i et Venstreblad læst et Referat af et Møde i Jylland, hvor den højtærede Indenrigsminister har talt, og hvor han, foranlediget ved en Udtalelse i Forsamlingen, sagde saadant noget som: Det er ikke altid, at Tallet paa dem, der vil have Understøttelse, dækker Tallet paa dem, der vil have Arbejde. Det er en Uforsømmethed imod de arbejdsløse. Den højtærede Statsminister nedlod sig ved en Fæst til at tale om, at i hans Forgængers Tid var Kassen aaben ogsaa for enhver titulær Arbejder. Det er en underlig Udtryksform. Mig bevidst blev Kassen ikke aabnet for andre end dem, der var Arbejdere og vilde arbejde. Fra vor Side er der aldrig skabt Dækning for dem, der virkelig var uvillige til at arbejde. Man møder aldrig, i Danmark i hvert Fald, en socialdemokratisk Gruppe, som vil forsøge at dække dem, som ikke vil bestille noget. Hvis Ministeriet, dets enkelte Medlemmer eller som Helhed, virkelig tror, at de arbejdsløse foretrækker 12 Kr. 80 Ø. om Ugen eller saadant noget fremfor Arbejde til en dog betydelig større Ugeløn, skal de for det første revidere deres Anskuelse, og dernæst skal de gøre det Forsøg, om det ikke er det eneste rigtige at sætte de paagældende i Arbejde. Før de gør det, faar de intet Bevis for, om disse ondsindede Sigtelser har noget paa sig.

Det kan godt være, at der blandt de 60 000 arbejdsløse er en og anden, som ikke har Lyst til at bestille noget, og som maa-ske kan hulle sig igennem med de 12 Kr. 80 Ø., eller hvor meget de faar, men det er ikke ret mange. Der er ikke nær saa mange Dovenkroppe mellem disse 60 000 som i andre Samfundsklasser. Lad os en Gang faa at vide, hvor mange af Landmandsbankens Skyldnere der lever godt paa deres Gæld trods mislig Adfærd. Det kunde vist være adskilligt mere nyttigt end den Slags Sigtelser mod de arbejdsløse for at foretrække Understøttelse for Arbejde. Der er vist i den Kreds, der var det feberhede Forretningsliv nær, adskilligt flere brodne Kar end mellem de 60 000 arbejdsløse. Vi har ikke noget imod at udlevere vore dovne til Arbejde; mine Herrer fra den anden Side, gør De ligesaa!

Naar man har levet i en Tid som denne med to Aars og mere end to Aars uafbrudt, meget omfattende Arbejdsløshed, er det i høj Grad trist, samtidig med at man ser Hundreder og atter Hundreder hæderlige Kammerater gaa til Grunde med deres Familier, med deres Hjem, at høre den ene Gang efter den anden disse overlegne Sig-

telser for, at de, der vil have Understøttelse, ikke altid vil have Arbejde.

Den Tilstand, vi her oplever, kan ikke fortsættes. De Hjem, som lider under denne Tilstand, kan ikke i Længden holdes oppe med de Understøttelser, man yder. En Demoralisation, en udbredt Demoralisation til Ulykke for vort Land, for Landets Børn, er den naturlige og nærliggende Følge af denne Tilstands Vedvaren. Vi har Arbejdsløshedsforsikring, som alt sagt, der en vis Tid giver vedtægtsmæssig Understøttelse; vi har derefter en Krisefond, som under visse Betingelser bringes i Anvendelse. Vi anser den Form, under hvilken Krisefonden er bragt i Anvendelse, eller den Maade, hvorpaa man har fortolket Krisefondsreglerne, for at være i Strid med den gældende Lov, men det har man sat sig ud over; den Sag har jo ogsaa det høje Folketings Flertal i sin Tid for saa vidt afgjort. Men der er jo ingen, der kan være i Tvivl om, at Krisen har vi, ikke andre end den højtærede Landbrugsminister, antagelig. Direkte eller indirekte rammes alle af denne Krise. Hvad enten de hører til de direkte kriseramte Industrifag eller ikke, rammes de i Virkeligheden alle sammen mere eller mindre stærkt af denne Krise. Desuagtet har man altsaa anlagt den Fortolkning, at man kan tage visse, færre eller mange Fag med og sige, at det er for dem, Krisen eksisterer. Nu vel, de Herrer har Magten og vi maa bøje os for Afgørelsen i den Henseende; men vi kan ikke se bort fra, at det er en Vilkaarlighed, der her øves, og man kan ikke altid i hvert Fald faa Øje paa, efter hvilke Regler man gaar frem.

Den 20. December sidste Aar blev der saaledes udsendt et nyt Cirkulære efter Forhandlinger med det Rigsdagsudvalg, der skal være raadgivende overfor Ministerer med Hensyn til, om der er Krise. Ved dette Cirkulære udelukkedes en Række Kasser med mange Tusinde arbejdsløse. Der var derefter 20 Kasser, der indsendte Dispensationsbegøring i Henhold til et tidligere Cirkulæres Dispensationsbestemmelser, 20 Kasser, som omfatter 32 975 arbejdsløse, der altsaa var udelukket fra at faa fortsat Understøttelse, og af disse var de 9 692 uden vedtægtsmæssig Understøttelse. Jeg paaskønner og udtaler gerne min Paaskønnelse af, at den højtærede Indenrigsminister efter et nærmere Syn paa disse Ansøgninger om Dispensation og Gennemgang af de forskellige Kassers Forhold ved et nyt Cirkulære den 25. Januar tog 7 Kasser, 7 Fag, op tillige med en Række Brancher hørende til Arbejdsmandsorganisationen. Det lin-